

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **L. B.**, proti žalovanému: **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, odbor dopravy, Žerotínovo nám. 3/5, Brno 611 82, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 15. 6. 2007, č. j. 57 Ca 13/2007 - 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 9. 7. 2007 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků.

Stěžovatel podal podání označené jako kasační stížnost na poštu dne 9. 7. 2007, tedy v zákonem stanovené lhůtě. Podání však neobsahovalo veškeré náležitosti, které s. ř. s. pro kasační stížnost vyžaduje, neboť nebylo datováno a podepsáno. Podle § 37 odst. 3 s. ř. s. musí být z každého podání zřejmé, čeho se týká, kdo jej činí, proti komu směřuje, co navrhuje, a musí být podepsáno a datováno. Stěžovatel byl proto usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 7. 2007, č. j. 57 Ca 13/2007 - 23 vyzván, aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o svůj podpis a datum jejího vyhotovení. V usnesení byl stěžovatel poučen o tom, že nebude-li podání ve stanovené lhůtě doplněno, bude odmítnuto.

Ze soudního spisu vyplývá, že zásilka obsahující označené usnesení krajského soudu byla uložena na poště dne 17. 7. 2007, neboť stěžovatel nebyl při doručování zásilky zastížen na adrese, kterou v žalobě i kasační stížnosti označil jako adresu k doručování (č. l. 24). Jelikož si stěžovatel tuto zásilku nevyzvedl, nastala třetího dne od uložení (tj. dne 20. 7. 2006) fikce doručení ve smyslu ustanovení § 46 odst. 6 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Fikce doručení neboli tzv. náhradní doručení je institutem, který zcela nahrazuje doručení skutečné. Proto s ním zákon také spojuje totožné následky: v případě stěžovatele tak v den následující po uplynutí posledního dne třídní úložné lhůty začala běžet lhůta 15 dnů k doplnění podání, a to bez ohledu na to, že se stěžovatel o obsahu výzvy nedozvěděl. Náhradní doručení je neúčinné pouze tehdy, pokud účastník soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastížen, a ve třech (popřípadě deseti, jde-li o zásilku určenou do vlastních rukou) dnech následujících; žádný takový důkaz však nebyl předložen.

Stěžovatel na výzvu soudu nereagoval; věc byla proto předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dal stěžovateli příležitost odstranit ve své podstatě formální vady kasační stížnosti, aby co možná nejvíce šetřil práva stěžovatele tak, že mu opětovně zaslal výzvu k doplnění kasační stížnosti, a to jak na adresu pro doručování (dvakrát), tak na adresu místa trvalého pobytu stěžovatele. Stěžovatel však nebyl při doručování zásilky obsahující tento přípis (poprvé dne 7. 9. 2007, podruhé dne 11. 10. 2007) na adrese pro doručování zastížen; zásilka byla proto uložena na poště, kde si ji stěžovatel nevyzvedl. Třetího dne od uložení (poprvé dne 10. 9. 2007, podruhé dne 15. 10. 2007 - konec lhůty by připadl na 14. 10. 2006, tento den však byla neděle) nastala fikce doručení. Ani doručení do místa trvalého pobytu se nezdařilo.

Z výše uvedeného je zřejmé, že v daném případě podání stěžovatele neobsahovalo zákonné náležitosti. Chybějící podpis stěžovatele na kasační stížnosti je odstranitelnou vadou podání, bez jejíhož odstranění však nelze v řízení pokračovat. Podpis kasační stížnosti je totiž nutno vnímat právě jako formalizované stvrzení, že kasační stížnost podal ten, kdo je pod ní podepsán, a že vyjadřuje jeho vůli. V daném případě není zřejmé, zda kasační stížnost vyjadřuje skutečně vůli toho, kdo je v ní označen za stěžovatele. Kasační stížnost samotná je totiž sepsána na počítači, není nikým podepsána a je k ní připojen (viz č. l. 20 soudního spisu) dodatek, jakýsi „návod“, jak by měl stěžovatel postupovat (poslat dva dopisy krajskému soudu – jeden z nich určený jemu samému, druhý, s určitým časovým zpožděním, určený Nejvyššímu správnímu soudu). Je možné a dokonce pravděpodobné (i vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odeslána z pošty v obci Křtiny, která se nachází poblíž obce Jedovnice, v níž uvedl stěžovatel adresu pro doručování), že stížnost vskutku odeslal stěžovatel, neboť takový postup by odpovídal obvyklému běhu věcí. Stejně tak je ale možné a nikoli zcela nepravděpodobné, že kasační stížnost odeslal někdo jiný bez vůle stěžovatele. Identitu osoby, která skutečně kasační stížnost podala, je nutno najisto postavit, což se nepodařilo přes značné úsilí, které k tomu krajský soud i Nejvyšší správní soud vynaložily. Odstranitelná vada podání nebyla odstraněna nejen ve lhůtě stanovené původní výzvou krajského soudu, ale ani na základě kroků po ní následujících. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť shledal takové její vady, že v řízení o kasační stížnosti není možno pokračovat.

Vada spočívající v chybějícím datu sepsání kasační stížnosti nebyla rovněž odstraněna, nicméně tato vada by sama o sobě nebránila pokračovat v řízení, neboť tento údaj není nezbytný pro posouzení projednatelnosti kasační stížnosti (úvahu o včasnosti lze učinit z podacího razítka pošty; úvahu o případné předčasnosti lze učinit s ohledem na obsah kasační stížnosti) ani pro rozhodnutí ve věci samé.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. prosince 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu